

prenese vsako količino nekulture barv, vsak „motiv“, vse slabe sladkarije, vse „misli“ in „kompozicije“ lastnega in tujega proizvoda. —

Po kotih razstavnih oddelkov so bili videti Zajčevi osnutki in vaze, znane že iz prejšnjih razstav, malopomembna soha iz lesa F. Ropreta ter regulacijski model okrožja novega Franciškanškega mosta. Arhitektura mostu je proti stranskim hodnikom pretežka; ker bo zožena struga vplivala kot kanal, bo treba velike pažnje, da se ne poveča vtis tesnobe s premasivnimi betonskimi ograjami, kandelabri itd.

Ivan Albreht:

Begunci.

V očeh jim strah gori
in lica gloda jim bolest.
Tako beže, gredo
in sami ne vedo,
kje konec bo njihovih cest . . .

Daj roko, brat,
da bo obema laže —
a brata ni.
Tam, daleč tam doma
v krvi leži.

A živi vsi beže
in plaho se ozirajo,
kot gledali bi venomer,
kako povesod grobovi
pošastno se odpirajo.

Kam, oče, kam?
A oče več ne čuje . . .
Oj, mati, sladka mamica! —
Joj, v takih dneh
še mati nima več srca.

Smrt senči jim oči
in vsi se tresejo blede;
kot bi na sodni dan prišli.